

Der er ikke nogen faglige organisationer, der kan stille som betingelse, at man er medlem af deres a-kasse eller omvendt. Hvordan kan arbejdsministeren se de to ting i sammenhæng? Det fatter jeg overhovedet ikke.

Ole Vagn Christensen (S):

På den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne kan jeg meget kort sige, hvad vores gruppe vil svare på denne forespørgsel. Svaret er nej. Men det er klart, at Socialdemokratiet vil give en positiv tilkendegivelse til det af ministeren nedsatte udvalg, som kan medvirke til en præcisering af a-kassernes faglige områder.

Det overrasker nok ikke mange, at Socialdemokratiet ikke ønsker at fremme et sådant forslag og ej heller ønsker at ændre loven således, at et sammensurium af tværfaglige a-kasser i fremtiden skal forestå administrationen af ledige medlemmer, der står i en arbejdsløshedskasse. Det kan Socialdemokratiet af mange grunde ikke støtte.

Jeg vil nævne de vigtigste argumenter for ikke at gøre administrationen af a-kasserne til et konkurrencepræget marked bestående af tværfaglige indbyrdes konkurrerende a-kasser, der ikke har fagspecifik viden om arbejdsmarkedets behov.

Et bærende element i a-kassernes forsikrings-system er jo, at a-kasserne er fagligt afgrænsede. Det er forudsat i loven, at der kun kan oprettes nye a-kasser, og at a-kasserne kun kan udvide deres faglige dækningsområder efter godkendelse. Jeg vil gerne understrege, at sammenhængen mellem det faglige system og a-kassedækningen også er en samfundsøkonomisk nødvendighed, dels fordi det sikrer den mest effektive administration af dagpengesystemet, og dels fordi det sikrer de ledige medlemmer en optimal service og en større chance for at skaffe sig et job. Og det er jo det, hele øvelsen går ud på.

Modsat VKZ-partierne her i Tinget, som ikke ligefrem kan siges at tænke på dagpengemodtagernes situation, når vi lige ser bort fra de tilbagevendende VKZ-besparelsesforslag på dagpengeområdet, er vi i Socialdemokratiet af den opfattelse, at a-kasseadministration skal blive i fagkasseregi. For det er her, man kender medlemmernes fagspecifikke viden, kunnen og ikke mindst behov, og det er det, som sammen med a-kassens lokale kontakt og kendskab til virksomhedernes arbejdskraftsbehov får det til at gå op i en højere og mere omfattende beskæftigelsesenhed.

Socialdemokratiet er overbevist om, at de fagligt afgrænsede arbejdsløhedskasser er forudsætningen for den optimale gennemsligtighed på arbejdsmarkedet, en gennemsligtighed, som udspringer af en faglig viden og et kendskab til arbejdsmarkedsforhold, som aldrig beskæftigelsesmæssigt vil kunne blive varetaget så udbytterigt af tværfaglige a-kasser.

Her tænker jeg ikke mindst på de faglige a-kassers kompetente rådighedsvurdering. Ved en total ophævelse af faggrænserne vil vi bl.a. kunne risikere, at medlemmer, der ikke ønsker at arbejde, vil søge over i tværfaglige a-kasser, hvor sandsynligheden for at blive tilbudt arbejde er mindst.

Det gælder også tilrettelæggelsen af diverse kurser for ledige, hvor a-kassens faglige viden kombineret med virksomhedernes behov gør fagkasserne mest kompetente til at afgrænse, hvad der er relevant fagligt indhold set i forhold til arbejdskraftsefterspørgslen.

Hertil kommer ikke mindst, at udarbejdelsen af handlingsplaner for ledige og igangættelse af orlovsrotationer efter Socialdemokratiets opfattelse nødvendiggør et kendskab til de lediges faglige kvalifikationer og ønsker. Dette sammenholdt med det lige så vigtige kendskab til de faglige krav fra virksomhederne eliminerer saglige argumenter for tværfaglige a-kasser.

Man kan med rette stille sig selv det spørgsmål, hvad den dybereliggende årsag er til, at VKZ-partierne vil have tværfaglige a-kasser. Jeg regner ikke med, at det er, fordi man ønsker et totalt uigennemskueligt og kaotisk system, der bestemt ikke vil fremme beskæftigelsesmulighederne for den enkelte arbejdsløse hverken på kort eller lang sigt.

Jeg regner heller ikke med, at de borgerlige partier anser disse fagignorante a-kasser for at være kompetente til at imødekomme virksomhedernes pludselige arbejdskraftsbehov. For det at skaffe den rigtige, kvalificerede arbejdskraft til virksomheden, således at vi kan undgå flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet, kræver, at man har en fagspecifik viden om medlemmernes faglige kunnen. Denne viden og den forudsætning vil de tværfaglige a-kasser aldrig kunne levere. Hvordan vil den afgørende, løbende og tætte kontakt til virksomhederne kunne bibeholdes i et konkurrerende tværfagligt a-kassesystem? Denne manglende kontakt vil efter vores opfattelse resultere i en flaskehals.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Socialdemokratiet tager kraftigt afstand fra den måde, hvorpå